

meligen tilskrives de fordelagtige Betingelser, Regjeringen ved Optagelsen af Laan har maattet tilstaae. Men det vil paa den anden Side heller ikke kunne nægtes, at Laan til Private til en Rente af 4 pCt. ville vanskeliggjøres derved, at der paa Bengemarkedet fremkommer 5 Millioner ved et af Regjeringen garanteret Laan til en lige Rente.

Vi tillade os sluttelig at bemærke, at Danmark vel er et velhavende, men ingenlunde noget rigt Land, samt at dets Agerbrug, dets Industrie og Handel vel langtsfra kunne siges at være forsmøgte, men om hvilke det dog maa erkjendes, at de ere Gjenstande for hvilke der endnu er saare Meget at gjøre, hvortil Statens og Borgernes pecuniaire Midler maatte helsele burde anvendes, fordi de give en langt sikkrere Udsgt til Binding for det Hele og for de Enkelte, end til et Foretagende, hvis Nytte i Forhold til dets Bekostning maa ansees for tvivlsom.

Ved de specielle Bestemmelser i Lovudkastet, saaledes som dette er tilstillet Landstinget fra Folketinget, have vi Intet fundet at erindre, men paa de ovenfor udviklede Grunde driste vi os ikke til at anbefale det til Antagelse, hvorimod Pluraliteten tillader sig at indstille: At nærværende Lovforslag ikke vedtages af Thinget.

Medundertegnede Beutner og Hansen have ikke kunnet tiltræde de Ansuelser, som ovenfor af Majoriteten ere udviklede, men tillade os paa det Bedste at anbefale det foreliggende Lovudkast til Antagelse.

Vi troe imidlertid ikke her at behøve udførligen at udvikle de store Fordele Jernbanerne som Communicationsmiddel medføre, da dette allerede turde have fundet almindelig Anerkjendelse. Det skal vist ikke kunne nægtes, at, ligesom Dampkraftens Opfindelse overhovedet, saaledes er dens Anvendelse paa Jernbaner bleven et af de store Udviklingsled i Verdens begivenhedernes Gang; man seer derfor, hvorledes det i hele den civiliserede Verden er blevet saavel Regjeringernes som Folkenes Opgave at forskaffe sig dette Communicationsmiddel, og hvorledes det overalt betragtes som en nødvendig Betingelse for at befordre Nationens Opkomst og Velvære.

Men Udvalgets Majoritet har ogsaa erkjendt at denne almindelige Betragtning ikke er uden Bægt, og den har kun formeent, at den ikke kan finde sin fulde Anvendelse paa vort Fødeland, hvor de naturlige Forhold ere af en ganske anden Bessaffenhed end i de fleste andre Stater. Dette i Forbindelse med, at der allerede paahviler Danmarks Finantser saamange Forpligtelser, at man ikke bør udsætte Staten for at komme til at bære en forøget Byrde, har bragt Majoriteten til den Slutning, at Antagelsen af det forelagte Lovudkast for Tiden ikke er tilraadelig.

Vi have imidlertid ikke kunnet træste os med, at det kun er for Tiden, at det fraraades at give det paatænkte Foretagende den Understøttelse, som Lovudkastet tilsigter; thi uden at opholde os ved, at det „for Tiden ikke at ville et Foretagende“ som oftest bliver det Samme, som slet ikke at ville det, saa troe vi, at det ikke bør opsættes at begynde med at forskaffe Danmark et Communicationsmiddel, der, efter vor bedste Overbeviisning her, som det er skeet andre Steder, vil medføre store, om end ikke strax iøinesaldende, Fordele, saavel directe som indirecte, og som, skjøndt de ikke lade sig beregne eller fremsætte i bestemte Talstørrelser, dog turde være indlysende, naar man ikke vil fornægte den Sandhed, at Tid er Penge, og, hvad der er ligesaa unægteligt, at den Kraft, som koster mindst, er den fordelagtigste.

Naar det om Danmarks naturlige Forhold er blevet erindret, at der i disse frembyder sig en mindre Trang til Jernbaner end andetsteds, fordi dets mange Søveie imellem de fleste Byer allerede tilstede en lettet Communication ved Hjælp af Dampskibe, saa turde denne Betragtning dog kun for en Deel være gjældende, nemlig forsaavidt Forholdene iøvrigt tilstede at benytte disse Veie; men Erfaringen har allerede vist, at det kun er imellem de større Byer at en Dampskibsforbindelse kan betale sig, og det hele øvrige Land vil derfor i større eller mindre Grad være udelukket fra, om ikke at benytte dette Forbindelsesmiddel, saa dog ikke at kunne benytte det med den Fordeel og i det Omfang, som frembyder sig ved en Jernbane der ender ved Korsør, saa-